

اقتباس یک شاخص کیفیت آب برای ارزیابی کیفیت شرب نمونه‌های منفرد آب سطحی و زیرزمینی، و مقایسه نتایج با روش اولیه

حبيب الله بیگی هرچگانی* و سیده سمیرا حشمتی^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۶/۲۶؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۲/۲۷)

چکیده

هدف این مقاله اقتباس یک شاخص کیفیت آب و مقایسه آن با روش اصلی و مشابه برای ارزیابی کیفیت شرب آب است. به این منظور، از داده‌های ۱۳ مؤلفه کیفی در نمونه‌های آب ۹۷ حلقه چاه سفره‌ی شهرکرد استفاده شد. در روش اصلی که در محیط سامانه اطلاعات چگرافیایی اجرا می‌شود نقشه‌های مؤلفه‌ها ابتدا نرمال و پس از تبدیل به نقشه‌های رتبه نقشه شاخص کیفیت آب زیرزمینی به دست می‌آید. به طور مشابه، به منظور محاسبه شاخص کیفیت آب زیرزمینی برای هر چاه، مشاهدات هر مؤلفه در آن چاه نرمال و رتبه‌گذاری شدند. سپس نقشه شاخص کیفیت آب زیرزمینی دوباره ترسیم شد. هر دو نقشه روند تغییرات مشابهی را نشان دادند ($R=0.91$). کمینه و میانگین شاخص در هر دو روش یکسان (به ترتیب ۸۱ و ۸۴) بود. روش اقتباسی بیشینه شاخص را تا ۷٪ کمتر و محاطانه‌تر برآورد کرده و در برآورد درصد پوشش تا ۶٪ اختلاف نشان داد. همبستگی نقشه روش اقتباسی حاضر به همبستگی مشاهدات نزدیک‌تر است. نتایج تعیین وزن، تحلیل همبستگی و تحلیل حساسیت تشابه دو روش و گاهی برتری روش اقتباسی را نشان داد. در مجموع روش اقتباسی بهتر از روش سامانه اطلاعات چگرافیایی عمل می‌کند و برای نمونه‌های منفرد، محدود و با دارای عدم پراکنش مکانی (یکنواخت) نیز قابل کاربرد است.

کلمات کلیدی: شهرکرد، آبخوان، شاخص کیفیت آب زیرزمینی، سامانه اطلاعات چگرافیایی، تحلیل حساسیت

۱. گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: beigi.habib@gmail.com

مقدمه

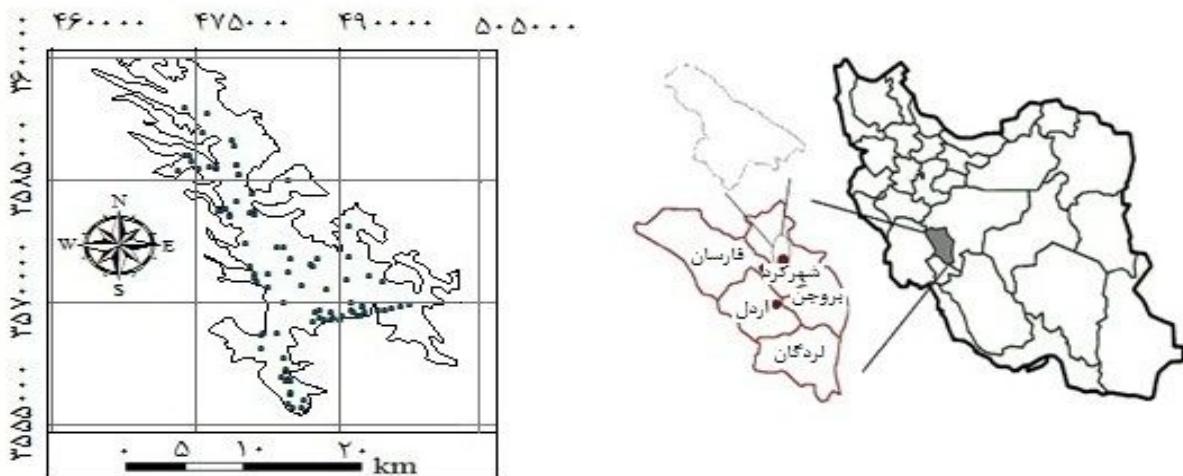
آب زیرزمینی راجستان واقع در غرب هند را بر پایه ساج ارزیابی کردند. در این مطالعه از ۹ مؤلفه برای محاسبه GWQI استفاده شد. برای این منظور از ۵۳ حلقه چاه نمونه برداری و مؤلفه‌های Ca^{++} , Mg^{++} , Na^+ , SO_4^{--} , K^+ , Hardness (Härte) و pH TDS و هدایت الکتریکی (EC) در هر نمونه اندازه‌گیری شد. در هر دو مطالعه نقشه‌های این مؤلفه‌ها پس از ترسیم به روش کریجینگ به نقشه‌های نرمال و سپس به نقشه‌های رتبه تبدیل شد. پس از استخراج خلاصه آماری نقشه‌ها از میانگین رتبه هر نقشه به عنوان وزن هر مؤلفه در تهیه نقشه GWQI استفاده شد. در ناسونوی ژاپن، با این که مؤلفه‌های TDS و سولفات دارای میانگین وزن بالاتری نسبت به سایر مؤلفه‌ها بودند تحلیل حساسیت به روش حذف تک نقشه نشان دهنده حساسیت بیشتر GWQI به Mg^{++} بود. در راجستان هند، Hardness، EC و Mg^{++} به واسطه میانگین وزن بالاتری که نسبت به سایر عوامل داشتند بر GWQI مؤثرتر بودند. با این حال، تحلیل حساسیت با حذف تک نقشه نشان داد که شاخص GWQI در این سفره نسبت به سختی، Na^+ و SO_4^{--} حساس‌تر است.

از مزایای روش به کار رفته در این دو مطالعه (۸ و ۱۲) قرار گرفتن GWQI در بازه صفر تا ۱۰۰ است. صفر ضعیفترین کیفیت و ۱۰۰ حداکثر کیفیت آب را بیان می‌کند. علاوه بر این، در روش ساج پیشنهادی (۸) وزن هر مؤلفه برابر میانگین نقشه رتبه هر مؤلفه قلمداد می‌شود. اگرچه روش به کار رفته در این دو پژوهش ذاتاً برای نمونه‌های آب سطحی هم قابل استفاده است لیکن براساس دو فرض زیر بنا شده است: ۱- تعداد داده‌ها (تعداد مشاهدات یا چاه‌ها) نسبتاً زیاد است؛ و ۲- توزیع مکانی این چاه‌ها خوب و نسبتاً یکنواخت است و در غیر این صورت، استفاده از روش مذکور مقدور نخواهد بود به نظر می‌رسد که اقتباس این روش در محیط خارج از ساج بتواند در عین حفظ مزایای روش، آن را برای محاسبه شاخص GWQI در یک نمونه آب سطحی (تالاب، رودخانه و چشمه) یا تعداد محدودی چاه مناسب سازد. بدیهی است که دیگر توزیع مکانی

ارزیابی کیفیت آب با وجود حجم زیاد داده‌ها و تعداد زیاد مؤلفه‌ها مشکل خواهد بود. یکی از روش‌های مفید برای ارزیابی کیفیت آب شاخص (WQI) است (۸). شاخص WQI به روش‌های مختلفی تعریف و محاسبه می‌شوند، ولی در همه روش‌ها برآیند اثر مؤلفه‌های مختلف کیفی آب در قالب یک عدد کلی که بیانگر کیفیت آب است ارائه می‌شود (۱۴). از این رو، یک برداشت کلی از کیفیت آب به مدیران منابع آب و مردم عادی انتقال می‌یابد. تعداد و نوع مؤلفه‌های مورد استفاده در محاسبه WQI انعطاف‌پذیر و متغیر است (۸). علاوه بر این، مقدار عددی شاخص هم در بازه‌های مختلفی قرار می‌گیرند. منظور از GWQI یک شاخص WQI است که برای آب زیرزمینی محاسبه می‌شود. چون در این جا هدف ارزیابی کیفیت آب زیرزمینی برای شرب است، به همین مظور، از استانداردهای کیفی سازمان بهداشت جهانی (WHO) برای آب شرب در محاسبه GWQI استفاده می‌شود (۱۲). در پژوهش حاضر شاخص GWQI طوری تعریف شده است که هر چه به ۱۰۰ نزدیک‌تر باشد بهترین کیفیت و هرچه به صفر نزدیک‌تر باشد پایین‌ترین کیفیت را خواهد داشت.

به منظور تشخیص مؤلفه‌های مهم‌تر در یک شاخص GWQI از تحلیل حساسیت استفاده می‌شود. نتیجه تحلیل حساسیت تشخیص مؤلفه‌هایی است که در یک سفره آب بیشترین تأثیر را بر کیفیت کلی آب خواهند داشت و بنابراین پایش مکرر، دقیق‌تر و صحیح‌تر آن ضروری خواهد بود. از روش‌های تحلیل حساسیت GWQI اثر حذف تک‌نقشه در محیط سامانه اطلاعات جغرافیایی به اختصار ساج (۸) و اثر حذف تک‌مؤلفه در روش غیرنقشه است (۶).

کیفیت آب زیرزمینی حوزه ناسونو (ژاپن) با استفاده از GWQI در محیط ساج بررسی شد (۸). برای این منظور، هفت مؤلفه کلسیم (Ca^{++}), مینزیم (Mg^{++}), سدیم (Na^+), کلر (Cl^-), سولفات (SO_4^{--}), نیترات (NO_3^-) و کل جامدات محلول (TDS) در ۵۰ حلقه چاه اندازه‌گیری شد. به روشهای مشابه (۱۲) کیفیت

شکل ۱ موقعیت جغرافیایی دشت شهرکرد و مرز آبخوان دشت. موقعیت چاههای نمونهبرداری شده با ● نشان داده شده است.

نیز از همین آبخوان تأمین می‌شود (۴).

نمونهبرداری و تجزیه‌های آزمایشگاهی

در این مطالعه از میانگین نتایج سه نوبت نمونهبرداری از ۹۷ حلقه چاه استفاده شده است. این چاه‌ها دارای پراکنش نسبتاً یکنواختی در سطح دشت بودند (شکل ۱). هر نوبت نمونهبرداری در عرض یک هفته در طی تیر، شهریور و آبان ۱۳۸۹ انجام گرفت. در این مطالعه مؤلفه‌های pH (اسیدیتی)، EC (هدایت الکتریکی)، TDS (کل جامدات محلول)، TSS (کل جامدات معلق)، Tu (کدورت)، TH (سختی کل)، HCO_3^- (بی‌کربنات)، SO_4^{2-} (سولفات)، Cl^- (کلراید)، Ca^{2+} (کلسیم)، Mg^{2+} (منیزیم)، K^+ (پاتاسیم)، Na^+ (سدیم) به منظور تعیین کیفیت آب زیرزمینی در نظر گرفته شدند. نمونه‌ها در بطری‌های ۵۰۰ mL پلی‌اتیلنی تیزه رنگ که از قبل اسیدشونی و سپس با آب مقطر شستشو داده شده بودند جمع‌آوری شدند. بطری‌های محتوی نمونه، داخل یخدان حاوی یخ به آزمایشگاه منتقل، در یخچال نگهداری و در اسرع وقت براساس استانداردهای APHA (۱۹۹۸) تجزیه شدند (۷). به منظور تعیین غلظت املاح محلول در آب شاخص EC اندازه‌گیری شد. شاخص EC و pH نمونه‌ها با یون‌متر istek مدل ۹۱۵ پلافالسله پس از انتقال

نمونه‌ها موردی نخواهد داشت. مقدار شاخص در روش اقتباس شده همانند روش ساج در مقیاس صفر تا ۱۰۰ قرار می‌گیرد طوری که ۱۰۰ حداقل کیفیت و صفر حداقل کیفیت را نشان می‌دهد. در این روش، تحلیل حساسیت تنها به روش حذف تک مؤلفه امکان‌پذیر خواهد بود.

هدف از این مطالعه اقتباس روش GWQI در محیط ساج (۸) برای ارزیابی کیفیت شرب نمونه‌های منفرد؛ و مقایسه نتایج روش اقتباسی GWQI با نتایج روش اولیه (۸) در آب زیرزمینی شهرکرد است. نتایج روش اولیه تحت عنوان "ارزیابی کیفیت شرب آب زیرزمینی شهرکرد بر پایه سیستم اطلاعات جغرافیایی بر پایه یک شاخص" قرار دارد (۴). برخی از نتایج روش اولیه به منظور مقایسه در این مقاله نیز آورده شده است.

مواد و روش‌ها

دشت شهرکرد یکی از دشت‌های مهم استان چهارمحال و بختیاری است. این دشت با وسعتی نزدیک به ۵۵۱ کیلومتر مربع در $32^\circ 35' \text{N}$ طول جغرافیایی و در $51^\circ 10' \text{E}$ عرض جغرافیایی قرار دارد (شکل ۱). در صد بالایی از آب‌های زیرزمینی دشت در بخش کشاورزی در فصل زراعی استفاده می‌شود. بخش عمده‌ای از آب شرب مردم شهرستان شهرکرد

واریوگرام‌های گوسی و کروی و تخمین‌گر کریجینگ با معادله زیر استفاده شد:

$$F(x,y) = \sum_{i=1}^n w_i \times f_i \quad [2]$$

که در آنها، x و y : مقدار شاخص تخمین زده شده در نقطه‌ای با مختصات x و y ؛ n : تعداد نقاط اندازه‌گیری شده؛ w_i : وزن نسبت داده شده به هر نقطه، f_i : مقدار واقعی شاخص در هر مؤلفه در هر نقطه اندازه‌گیری است. وزن (w_i) در هر نقطه با استفاده از مدل واریوگرام به کار رفته تعیین می‌شود.

مراحل محاسبه و تهیه نقشه GWQI در روش حاضر

ابتدا داده‌های هر مؤلفه از هر چاه با استفاده از رابطه زیر نرمال شد:

$$NI = (C - C_{md}) / (C + C_{md}) \quad [3]$$

که در آن C مقدار هر مؤلفه در هر چاه و C_{md} بیشترین حد مطلوب هر مؤلفه براساس استاندارد WHO است (۱۲ و ۱۵).

در داده‌های حاصل مقدار بین ۱ تا ۱+ قرار می‌گیرد. در مرحله ۲، داده‌های نرمال شده هر مؤلفه با استفاده از چند جمله‌ای زیر رتبه‌گذاری شد (۸):

$$R = 0/5 * (NI)^{1+} + 4/5 * (NI)^0 + 5 \quad [4]$$

که در آن R : رتبه هر مؤلفه در هر نقطه و NI : داده نرمال هر مؤلفه در آن چاه است. رتبه‌ها مقداری بین ۱ تا ۱۰ دارند. رتبه ۱ نشان دهنده کمترین میزان تأثیر بر روی کیفیت آب و رتبه ۱۰ نشان دهنده بیشترین میزان تأثیر بر کیفیت آب است. کمترین مقدار NI که ۱- است معادل رتبه ۱ و بیشترین NI که ۱+ است معادل رتبه ۱۰ است. میانگین مقدار مشاهدات رتبه‌بندی شده هر مؤلفه استخراج و به عنوان وزن آن مؤلفه در گام بعدی مورد استفاده قرار گرفت. در مرحله‌ی ۳، برای هر مؤلفه در هر نقطه (چاه) مقدار GWQI از معادله زیر به دست آمد:

$$GWQI = 100 - [(W_1 R_1 + W_2 R_2 + \dots + W_n R_n) / n] \quad [5]$$

که در آن W_i وزن نسبی هر مؤلفه بوده و مقدار آن بین ۱ تا ۱۰ است. R_i مقدار رتبه هر مؤلفه در هر نقطه است و n تعداد

به آزمایشگاه قرائت گردید. مؤلفه TSS، با عبور 100 mL آب از صافی $45\mu\text{m}$ و خشکاندن صافی در 105°C و توزین با ترازوی آنالیتیک به دست آمد. مقدار TDS نمونه‌ها با تبخیر حدود 100 mL آب صاف شده و توزین مانده اندازه‌گیری شد. شاخص Tu نمونه‌ها با کدورت‌سنج مدل PC Compact قرائت و با واحد NTU بیان گردید. یون Cl^- در نمونه‌ها بلا فاصله پس از انتقال به آزمایشگاه به روش تیتر با نیترات نقره اندازه‌گیری شد. یون‌های Na^+ و K^+ به روش شعله‌سنگی، Ca^{2+} و Mg^{2+} به روش تیتر با EDTA، یون HCO_3^- به روش تیتر با اسید‌سولفوریک و SO_4^{2-} به روش اسپکتروفوتومتری اندازه‌گیری شدند. از یون‌های Ca^{2+} و Mg^{2+} به منظور محاسبه TH استفاده شد. سختی کل آب بر مبنای کربنات کلسیم معادل (TH) از معادله ۱ به دست آمد (۳):

$$\text{TH (mg/L of CaCO}_3) = 2/5 [\text{Ca}] + 4/1 [\text{Mg}] \quad [1]$$

که در آن سختی کل، کلسیم و منیزیم بر حسب mg/L هستند.

توزیع مکانی مؤلفه‌های کمی آب زیرزمینی شهر کرد نقشه‌های مؤلفه‌های pH، TSS، TDS، EC، Tu، HCO₃⁻، TH، Ca²⁺، Mg²⁺, SO₄²⁻, Na⁺, K⁺, Cl⁻ وariowin واریوگرام منتخب هر یک از مؤلفه‌ها و با استفاده از روش کریجینگ معمولی در محیط ۹/۳ ArcGIS تهیه شد (به منبع ۲ مراجعه شود) در اینجا به طور اجمالی توضیحی راجع به واریوگرام و روش کریجینگ آورده شده است.

برازش مدل واریوگرام و انتخاب مدل مناسب

پس از اطمینان از نرمال بودن توزیع داده‌ها، واریوگرام تجربی (h) هر شاخص در محیط variowin ۲/۲۱ ترسیم گردید (۱۳). مدل‌های تئوری واریوگرام نیز در محیط variovin ۲/۲۱ به مشاهدات برازش داده شد و بهترین مدل برای هر شاخص شامل مدل‌های کروی، گوسی و نمایی انتخاب شد (۱۳).

کریجینگ

در این مطالعه به منظور پهنه‌بندی شاخص‌های کیفی، از

جدول ۱. خلاصه آماری مؤلفه‌های کیفی در آب زیرزمینی شهرکرد، حدود مطلوب WHO برای آب شرب، و درصد عدول

دراصد عدول	*WHO (۱۴)	صدک نود و پنجم ^۴	صدک پنجم	بیشینه	کمینه	میانگین	میانه	واحد	مؤلفه
۰	۷/۵-۸/۵	۰/۸	۷/۳	۷/۹	۷/۲	۷/۶	۷/۷	—	pH
۲	۷۵۰	۶۸۶	۳۰۱	۱۰۶۴	۲۶۷	۴۵۶	۴۲۱	µS/cm	EC
۲	۵۰۰	۴۳۶	۱۸۸	۵۶۷	۱۵۰	۲۹۶	۲۸۳	mg/L	TDS
۹۸	۲۵	۱۰۶	۳۸	۱۴۳	۲۵	۷۰	۷۰	mg/L	TSS
۲۵	۵	۸/۲	۱/۴	۱۱/۷	۳/۴	۵/۶	۵/۵	ntu	Tu
۰	۵۰۰	۲۸۵	۱۶۷	۳۳۴	۱۵۵	۲۲۰	۲۲۰	mg/L	TH
۰	۳۰۰	۱۷۷	۷۱	۲۲۲	۶۳	۱۱۸	۱۱۱	mg/L	HCO ₃ ⁻
۰	۲۰۰	۷۱	۱۰	۹۷	۴/۳	۳۱	۲۷	mg/L	SO ₄ ²⁻
۰	۲۰۰	۱۳۳	۵۹	۱۷۸	۳۶	۸۹	۸۸	mg/L	Cl ⁻
۰	۷۵	۶۰	۳۹	۶۶	۳۳	۵۰	۵۰	mg/L	Ca ⁺⁺
۱۳	۳۰	۳۷	۱۳	۴۷	۵	۲۲	۲۲	mg/L	Mg ⁺⁺
۰	۱۲	۱/۲	۰/۲	۲	۰/۱	۰/۶	۰/۶	mg/L	K ⁺
۰	۲۰۰	۶۵	۴	۹۰	۴	۲۴	۱۶	mg/L	Na ⁺

*حدود مطلوب (۲۰۱۱) WHO برای آب شرب است. درصد عدول بیانگر تعداد نمونه آب/چاه است که از بین ۹۷ چاه، میانه مؤلفه در آنها از حد مطلوب (۲۰۱۱) WHO فراتر رفته است. ^۴ صدک پنجم میانگین ۵ درصد کران پائین (تقریباً ۵ چاه با کمترین مقدار) و صدک نود و پنجم میانگین ۵ درصد کران بالای (تقریباً ۵ چاه با بیشترین مقدار) داده‌است.

مؤلفه‌ها تهیه شد. تفاوت عمدۀ در مرحله اول این بود که ابتدا نقشه‌های مؤلفه‌ها به روش کریجینگ ترسیم شد و سپس گام‌های ۱ تا ۳ روی نقشه‌ها اجرا شد. مشروح این روش در منبع (۲) و (۴) آمده است و در اینجا فقط از برخی نتایج آن برای مقایسه دو روش و ارزیابی روش پیشنهادی استفاده می‌شود.

تحلیل حساسیت GWQI نسبت به حذف مؤلفه‌ها

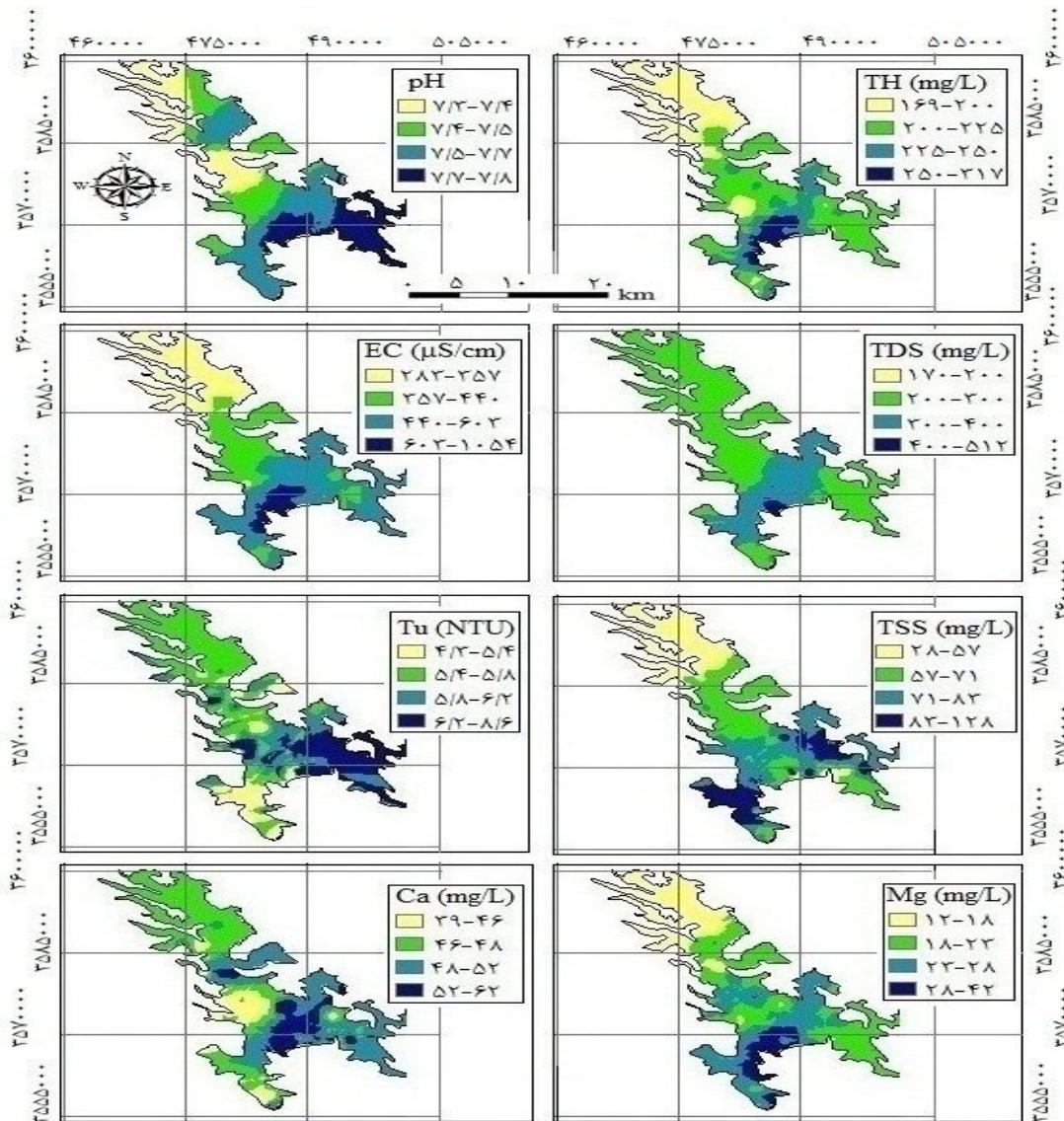
تحلیل حساسیت به روش حذف تک مؤلفه صورت گرفت. در این تحلیل GWQI هر نمونه چاه، سیزده مرتبه، هر بار با حذف یکی از مؤلفه‌ها، تهیه و اثر حذف هر مؤلفه بر GWQI که با استفاده از سیزده مؤلفه تهیه شده بود، بررسی شد. به این منظور،

شاخص تغییر از معادله زیر محاسبه شد (۸):

$$V_{wi} = 100 \cdot [(GWQI_{i3} - GWQI_{wi}) / GWQI_{i3}] \quad [6]$$

مؤلفه‌های کیفی به کار رفته در تعیین GWQI است. مقدار GWQI بین صفر تا ۹۹ قرار می‌گیرد. هرچه مقدار GWQI به ۱۰۰ نزدیک‌تر باشد نشانه کیفیت بهتر آب زیرزمینی و هر چه به صفر نزدیک‌تر باشد نشانه کیفیت پایین‌تر آب زیرزمینی است (۸ و ۱۲). در مرحله‌ی ۴ الگوی تغییرات مکانی GWQI در آبخوان شهرکرد تعیین و با استفاده از روش کریجینگ پهنه‌بندی شد. برای این کار به ترتیب از نرم‌افزار ArcGIS ۹/۳ (۱۳) و Variowin ۲/۲۱ (۲/۲۱) استفاده شد و سپس، گروه‌های کیفی آب در نقشه GWQI (۱۱) در ده کلاس از صفر تا ۱۰۰ درصد مقیاس‌بندی و طبقه‌بندی شد، به‌طوری‌که کلاس‌های نزدیک‌تر به ۱۰۰ کیفیت بهتر و کلاس‌های نزدیک‌تر به صفر کیفیت ضعیف‌تر را نشان می‌دهند. در ادامه، درصد پوشش و مساحت کلاس‌های کیفیت آب استخراج شد.

مراحل محاسبه و تهیی ن نقشه‌ی GWQI در محیط GIS نقشه‌ی GWQI به‌طور مشابه در محیط ساج و براساس نقشه‌های

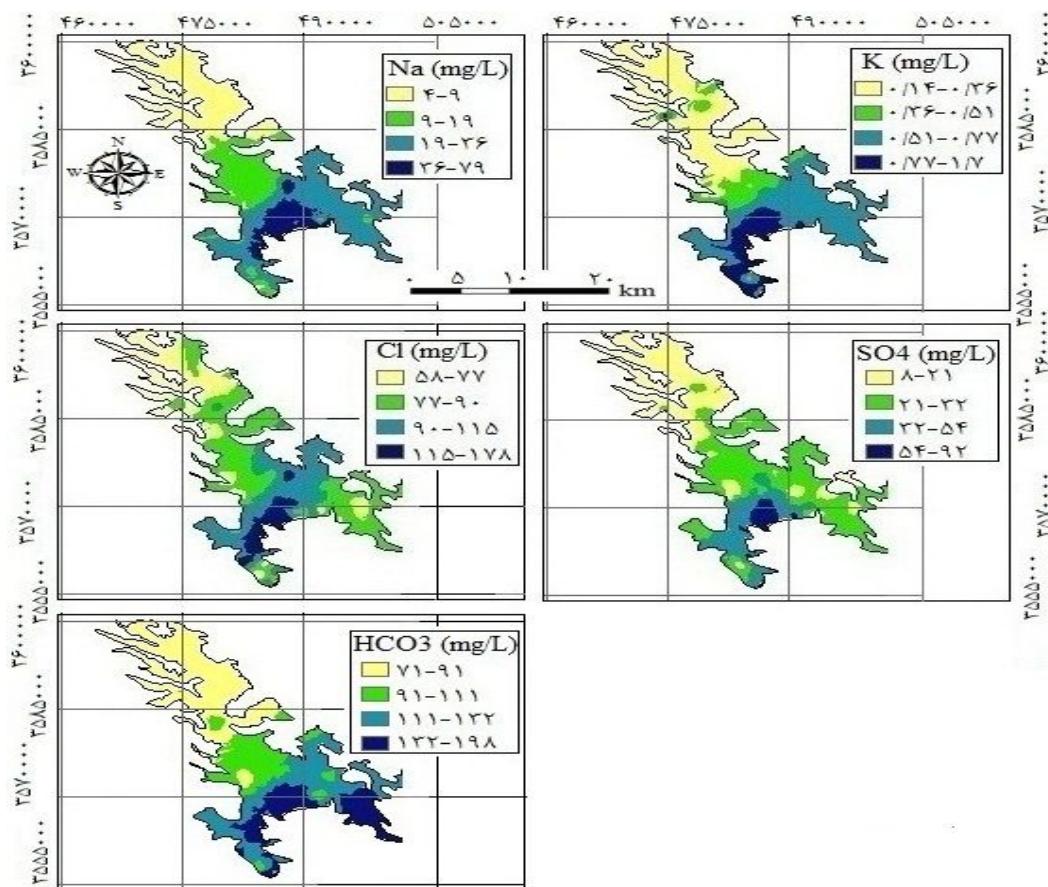
شکل ۲. نقشه‌های pH، TH، EC، TDS، کدورت و TSS در آب زیرزمینی شهرکرد

برای شرب دارد. با این حال بیشینه برخی مؤلفه‌ها (EC و TDS) و بهویژه Tu^{+} ، TSS و Mg^{++} گاهی از حد مطلوب فراتر می‌روند. نه تنها میانگین بلکه حتی کمینه TSS نیز از حد مطلوب عدول می‌کند. تقریباً در تمام چاه‌ها مقدار TSS از حد مطلوب خارج است. همین‌طور، در ۲۵ درصد چاه‌ها مقدار Tu خارج از حد مطلوب است. از آنجایی که این مؤلفه‌ها همبسته هستند (به منبع ۲ مراجعه شود) این امر بی‌جهت نیست. مقدار Mg^{++} نیز در ۱۳ درصد چاه‌ها (چاه‌های جنوبی) بیشتر از حد مطلوب است. این درحالی است که در سایر چاه‌ها مقدار Mg^{++} زیر حد

که در آن: V_{wi} : شاخص تغییر (٪) بدون مؤلفه ام؛ $GWQI_{wi}$: شاخص کیفیت آب بدون مؤلفه ام و $GWQI_{w1}$: شاخص کیفیت آب با حضور سیزده مؤلفه کیفی است.

نتایج و بحث

خلاصه آماری مربوط به مؤلفه‌های مورد بررسی در آب زیرزمینی شهرکرد در جدول ۱ آورده شده است. آب زیرزمینی شهرکرد براساس میانه و یا میانگین مؤلفه‌های اندازه‌گیری شده از جمله کاتیون‌ها و آنیون‌ها و سختی عموماً کیفیت مطلوبی

ادامه شکل ۲. نقشه‌های زیرزمینی شهرکرد

جنوبی دشت احتمالاً می‌تواند انجام بیشتر کانی‌های سازنده‌ای آهکی، شیل و مارن، نفوذ زهاب‌های صنعتی از مناطق صنعتی و وجود تصفیه‌خانه در جنوب، نشت فاضلاب‌های شهری و همچنین جهت جریان شمالی – جنوبی آب زیرزمینی باشد. از طرف دیگر از شمال به جنوب دشت عمق سطح ایستابی کاهش می‌یابد، در نتیجه نفوذ آب‌های سطحی به آب زیرزمینی با سهولت بیشتری صورت می‌گیرد و بر غلظت املاح افزوده می‌شود.

استاندارد قرار دارد که نشان دهنده اتحال کم Mg^{++} در آب زیرزمینی شهرکرد است. در این میان EC و TDS با دو درصد عدول مشکل خاصی به نظر نمی‌رسند. این چاهه‌ها در جنوب دشت شهرکرد واقع هستند. علت بالا بودن غلظت مؤلفه‌ها در جنوب دشت شهرکرد در قسمت پهنه‌بندی آمده است.

پهنه‌بندی مؤلفه‌های کیفی آب زیرزمینی شهرکرد

نقشه‌های کریجینگ مؤلفه‌های کیفی آب در شکل ۲ دیده می‌شود. طبق این نقشه‌ها میزان/غلظت تمام مؤلفه‌ها در بخش جنوب و جنوب شرقی آبخوان شهرکرد بیشتر از بخش‌های دیگر آبخوان است. در بخش شمال غربی آبخوان نیز میزان/غلظت مؤلفه‌ها، عموماً حداقل است (شکل ۲). این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های دیگر (۵ و ۶) در همین آبخوان همخوان هستند. عامل بالا بودن غلظت مؤلفه‌ها در نواحی

جدول ۲. خلاصه آماری مشاهدات رتبه‌بندی شده سیزده مؤلفه کیفی در روش حاضر و مقادیر متناظر در روش اولیه در آب زیرزمینی شهرکرد

مؤلفه	براساس مشاهدات (روش حاضر)								
	براساس روش ساج			براساس مشاهدات (روش حاضر)			براساس روش اولیه		
انحراف معیار	میانگین	بیشینه	کمینه	انحراف معیار	میانگین*	بیشینه	کمینه	انحراف معیار	
pH	۰/۰۳	۴/۹۵	۵/۰۲	۴/۸۸	۰/۰۶	۴/۸۹	۵/۰۳	۴/۷۵	
EC	۰/۴۴	۳/۷۹	۵/۷۷	۳/۰۷	۰/۵۲	۳/۸۹	۵/۷۹	۲/۹۷	
TDS	۰/۳۱	۳/۷۴	۵/۲۲	۳/۱۰	۰/۵۰	۳/۸۳	۵/۲۸	۲/۷۳	
TSS	۰/۴۱	۷/۱۵	۸/۲۵	۵/۳۱	۰/۶۰	۷/۱۲	۸/۴۱	۵/۰۰	
Tu	۱/۱۰	۳/۹۸	۵/۷۰	۲/۱۰	۰/۵۱	۵/۲۸	۶/۸۸	۴/۱۶	
TH	۰/۱۸	۳/۲۴	۴/۰۴	۲/۹۰	۰/۲۷	۳/۳۲	۴/۱۲	۲/۷۷	
HCO _۳ ⁻	۰/۳۳	۲/۹۷	۴/۱۰	۲/۴۲	۰/۴۶	۳/۱۰	۴/۳۳	۲/۲۷	
Cl ⁻	۰/۲۹	۳/۲۸	۴/۷۳	۲/۶۸	۰/۴۵	۳/۳۱	۴/۷۳	۲/۱۰	
SO _۴ ^{۲-}	۰/۳۰	۱/۸۱	۳/۴	۱/۲۷	۰/۴۹	۱/۹۵	۳/۴۹	۱/۱۲	
Ca ^{۲+}	۰/۱۱	۴/۰۷	۴/۰۹	۳/۶۴	۰/۲۷	۴/۰۹	۴/۷۳	۳/۳۲	
Mg ^{۲+}	۰/۴۵	۴/۲۳	۵/۷۸	۳/۱۷	۰/۶۷	۴/۳۷	۶/۰۰	۲/۱۱	
Na ⁺	۰/۳۷	۱/۰۹	۳/۱۴	۱/۱۳	۰/۵۷	۱/۷۳	۳/۳۷	۱/۱۴	
K ⁺	۰/۱۱	۱/۲۸	۱/۹۰	۱/۰۸	۰/۱۷	۱/۳۳	۲/۰۵	۱/۰۷	

* میانگین مشاهدات رتبه‌بندی شده هر مؤلفه (ستون چهارم از سمت راست) به عنوان وزن در مرحله بعدی برای محاسبه GWQI به کار رفته است.

شهرکرد رخ می‌دهد. جنوب و جنوب شرقی آبخوان جایی است که مراکز صنعتی، تصفیه خانه فاضلاب شهرکرد، دامداری‌های فشرده و کشاورزی پرنهاده در آن واقع است (۶). علاوه بر این جهت گرادیان هیدرولیکی از شمال غربی به سوی جنوب دشت است (۶) و احتمال حمل آلاینده‌ها به این بخش از آبخوان زیاد است. بنابراین بی‌جهت نیست که میزان غلظت مؤلفه‌ها در این بخش از آبخوان بیشتر از بخش‌های دیگر است.

تعیین وزن مؤلفه‌های کیفی آب زیرزمینی شهرکرد خلاصه آماری رتبه‌های سیزده مؤلفه در جدول ۲ آورده شده است. میانگین مشاهدات رتبه‌بندی شده به عنوان وزن مؤلفه در رابطه ۴ اعمال شده تا شاخص GWQI آب زیرزمینی به دست آید. وزن مؤلفه‌ها در روش اقتباسی نیز بین ۱ تا ۱۰ متغیر است.

براساس نقشه‌های کدورت و TSS تقریباً ۱۰۰٪ آبخوان دارای کدورت و TSS بیشتر از حد مطلوب است (شکل ۲ و جدول ۱). با این حال شدت عدول کدورت از حد مطلوب چندان زیاد نیست و کدورت حداقل به ۵/۸ NTU می‌رسد ولی شدت عدول TSS زیاد و تا ۵ برابر حد مطلوب است. بین ۲٪ تا ۵٪ از آبخوان دارای مقدار TDS، EC، TH و منیزیم خارج از حد مطلوب است که در جنوب دشت واقع شده است (شکل ۲). مقادیر مؤلفه‌های pH شامل HCO_۳⁻، آنیون‌ها (Cl⁻) و سه کاتیون (Ca^{۲+}، K⁺ و Na⁺) از حدود مطلوب WHO فراتر نرفته است.

درصد عدول مستخرج از نقشه هر مؤلفه با درصد عدول آن (جدول ۱) مطابقت کلی و خوبی دارد. علاوه نقشه‌ها نشان می‌دهند که عدول مؤلفه‌ها در جنوب و جنوب شرقی آبخوان

دارای میانگین رتبه بالاتر و Mg^{++} با وزن ۱/۱ دارای کمترین میانگین رتبه نسبت به سایر عوامل بودند (۸). در راجستان هند، TDS و Mg^{++} به ترتیب با وزن‌های ۷/۴۵ و ۵/۸۲ بیشترین تأثیر و مؤلفه‌های SO_4^{2-} و Na^+ با وزن‌های ۵/۸۹ و ۵/۴۲ داشتند (۱۲).

به نظر می‌رسد تفاوت در مؤلفه‌های مهم‌تر یا کم اهمیت‌تر و وزن آنها در هر آبخوان ناشی از سازندهای زمین‌شناختی خاص آبخوان مورد بحث باشد. بنابراین، ماهیت کارستی و آهکی آبخوان شهرکرد می‌تواند دلیل اهمیت بیشتر مؤلفه‌های TSS باشد. این آهکی در هر آبخوان مورد بحث باشد. بنابراین، ماهیت کارستی TSS داشتند و تنها استثنای ظهور Tu به عنوان دومین مؤلفه مهم در روش اقتباسی بود. همچنین در هر دو روش میانگین رتبه (وزن) مؤلفه‌ها مشابه بود. تنها استثنای کلورت مربوط می‌شود که در روش اقتباسی وزن بزرگ‌تری پیدا کرده بود. به جز از Tu ، در مورد تمام مؤلفه‌های دیگر کمینه و بیشینه در دو روش مشابه و انحراف معیار در روش اقتباسی اندکی بیشتر بود.

مقایسه دو نقشه‌ی GWQI

شاخص GWQI در آب زیرزمینی شهرکرد از واریوگرام کروی با دامنه تأثیر ۲۶۹۳ متر، آستانه تأثیر (C0) برابر ۴۱ و اثر قطعه‌ای (C) صفر تعیت می‌کرد و چون نسبت (C/C+0) از ۰/۲۵ کمتر بود کلاس وابستگی مکانی شاخص قوی بود (۱۰).

براساس مشخصات واریوگرام GWQI و با استفاده از کریجینگ نقشه GWQI آب زیرزمینی شهرکرد تهیه و به همراه نقشه GWQI حاصل از روش ساج در شکل ۳ نشان داده شده است.

نقشه GWQI در روش فعلی به نقشه GWQI تولید شده در محیط ساج بسیار شبیه و همبستگی اسپیرمن این دو نقشه ۰/۹۱ است. چنان‌که در هر دو نقشه دیده می‌شود کیفیت در شمال غربی آبخوان حداکثر بوده و در بخش جنوبی آبخوان به حداقل می‌رسد (شکل ۳). با توجه به شکل ۴ مقدار GWQI از شمال غربی به جنوب دشت کاهش داشت که به معنی کاهش کیفیت آب از شمال غربی به جنوب آبخوان است. این روند با روند مؤلفه‌های کیفی در طول آبخوان کاملاً همخوانی دارد (شکل ۲).

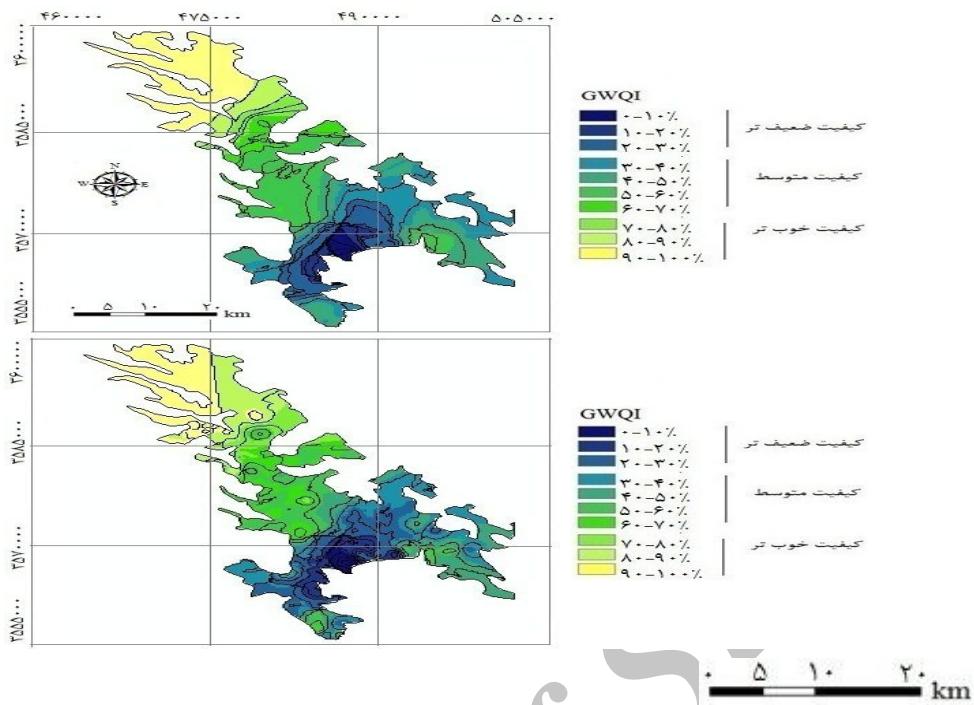
در نقشه‌های شکل ۲ هم دیده شد که کیفیت آب براساس هر مؤلفه از شمال غربی به سمت جنوب کاهش می‌یافتد. بنابراین، GWQI محاسبه شده توانسته است که برآیند مؤلفه‌ها را در آبخوان شهرکرد به خوبی منعکس سازد.

وزن مؤلفه‌ها در مطالعه حاضر بین ۱/۳۳ (K⁺) و ۷/۱۲ (TSS) قرار دارد. در روش ساج برای کمترین وزن برای K⁺ و برابر با ۱/۲۸ و بیشترین وزن TSS برابر با ۷/۱۵ به دست آمد. بنابراین، از این نظر، روش اقتباسی به خوبی روش اولیه است.

مطابق جدول ۲ در هر دو روش مؤلفه TSS بیشترین وزن را داشت، در روش ساج مؤلفه‌های pH, Mg⁺⁺ و Ca⁺⁺ و در روش اقتباسی کلورت، pH, Mg⁺⁺ و Ca⁺⁺ به ترتیب بیشترین وزن را بعد از TSS داشتند و تنها استثنای ظهور Tu به عنوان دومین مؤلفه مهم در روش اقتباسی بود. همچنین در هر دو روش میانگین رتبه (وزن) مؤلفه‌ها مشابه بود. تنها استثنای کلورت مربوط می‌شود که در روش اقتباسی وزن بزرگ‌تری پیدا کرده بود. به جز از Tu ، در مورد تمام مؤلفه‌های دیگر کمینه و بیشینه در دو روش مشابه و انحراف معیار در روش اقتباسی اندکی بیشتر بود.

در هر دو روش K^+ , Na^+ و SO_4^{2-} به ترتیب کمترین وزن (وزن کمتر از ۲) را داشتند. بدیهی است که اختلافات اندک موجود در نتایج دو روش ساج به دلیل خطای ناشی از به کارگیری تخمین‌گر کریجینگ در مرحله اول تهیه نقشه در روش ساج است (۱). بنابراین می‌توان فرض کرد که نتایج روش اقتباسی دقیق‌تر و صحیح‌تر از روش ساج است زیرا هیچگونه تخمینی در مشاهدات اعمال نشده است. شاید به همین دلیل باشد که در روش اقتباسی کلورت آب اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. با توجه به جدول ۱ دیده می‌شود که NTU دومین مؤلفه بعد از TSS است که بیشترین درصد عدول را نشان می‌دهد. بنابراین اهمیت و وزن بیشتر برای این مؤلفه قابل انتظار بود که در روش حاضر ظاهر می‌شود.

با توجه به جدول ۲ مؤلفه‌های TSS, pH, Mg⁺⁺ و Ca⁺⁺ در آب زیرزمینی شهرکرد احتمالاً باید باعث کاهش کیفیت آب شوند و بر عکس K⁺, Na⁺ و SO_4^{2-} و HCO_3^- با وزن‌های کمتر از ۲ احتمالاً تأثیر کمتری در کاهش کیفیت آب زیرزمینی شهرکرد خواهند داشت (۱۲). در حوضه ناسانو (ژاپن) مؤلفه‌های TDS و SO_4^{2-} به ترتیب با وزن‌های ۱/۹ و ۱/۶

شکل ۳. نقشه GWQI آب زیرزمینی شهرکرد براساس روش اقتبасی (شکل الف)، و روش ساج (شکل ب)

جدول ۳. خلاصه آماری مشاهدات GWQI و نقشه‌های آن در دو روش اقتباسی و ساج

مشاهدات (n=۹۷)					
روشن ساج			روشن اقتباسی		
کمینه	میانگین	بیشینه	کمینه	میانگین	بیشینه
۸۴	۹۲	۸۰	۸۴	۸۵	۸۰

نقشه GWQI نیز ترتیب این همبستگی با نقشه‌های مؤلفه‌ها حفظ گردیده است که حاکی از صحت هر دو روش پهن‌بندی و نقشه‌کشی است. علاوه براین، همبستگی هر دو نقشه‌ی GWQI با نقشه‌های مؤلفه‌ها از همبستگی مقادیر محاسبه شده‌ی GWQI با مقادیر مؤلفه‌ها قوی‌تر به نظر می‌رسد. با این حال، همبستگی نقشه GWQI در روش اقتباسی با نقشه‌های مؤلفه‌ها عموماً قوی‌تر از همبستگی متناظر GWQI در روش ساج با مؤلفه‌ها است. بنابراین می‌توان گفت که روش اقتباسی محاسبه GWQI دست کمی از روش مشابه در محیط ساج ندارد و حتی بهتر عمل می‌کند.

در نقشه GWQI (شکل ۳) ده کلاس کیفیت آب از ۰ تا ۱۰۰٪ با فاصله‌های ۱۰٪ تعریف شده است. سه کلاس با کمترین مقادیر (۰-۳۰٪) به عنوان گروه با کیفیت پایین‌تر در

به منظور مقایسه کمی دو روش، خلاصه آماری مشاهدات GWQI و نقشه‌های GWQI در جدول ۳ آورده شده است. مطابق این جدول در هر دو روش نقشه‌کشی کمینه و میانگین GWQI یکسان است و در روش ساج بیشینه GWQI به مقدار ۷٪ بیشتر برآورد شده است و نتایج روش اقتباسی به مشاهدات نزدیک‌تر است. بنابراین به نظر می‌رسد که در مجموع نقشه GWQI در روش اقتباسی بهتر از روش اولیه تولید شده است. به منظور مقایسه بیشتر دو روش، همبستگی شاخص‌های محاسبه شده برای هر چاه با مشاهدات مؤلفه‌ها و همبستگی نقشه GWQI با نقشه‌های مؤلفه‌های کیفی (به هر دو روش) محاسبه و در جدول ۴ ارائه شده است. با توجه به جدول ۴ دیده می‌شود که GWQI محاسبه شده هر چاه قوی‌ترین همبستگی را با EC^+ , Mg^{++} و TDS نشان می‌دهد. در دو

جدول ۴. همبستگی اسپیرمن GWQI محاسبه شده با مؤلفه‌ها و همبستگی اسپیرمن نقشه‌های GWQI با نقشه‌های مؤلفه‌ها

مؤلفه یا نقشه	GWQI مشاهدات	روش اقتباسی GWQI	روش ساج GWQI	GWQI اقتباسی روش ساج
pH	-۰/۴۶	-۰/۷۰	-۰/۴۶	-۰/۴۶
EC	-۰/۸۸	-۰/۹۰	-۰/۸۵	-۰/۸۵
TDS	-۰/۷۶	-۰/۹۲	-۰/۸۸	-۰/۸۸
TSS	-۰/۴۷	-۰/۸۴	-۰/۷۹	-۰/۷۹
Tu	-۰/۱۷	-۰/۲۸	-۰/۱۰	-۰/۱۰
TH	-۰/۸۴	-۰/۸۵	-۰/۸۹	-۰/۸۹
HCO_3^-	-۰/۷۲	-۰/۷۸	-۰/۶۶	-۰/۶۶
Cl^-	-۰/۶۸	-۰/۷۳	-۰/۸۱	-۰/۸۱
SO_4^{2-}	-۰/۶۵	-۰/۷۳	-۰/۷۶	-۰/۷۶
Ca^{++}	-۰/۴۱	-۰/۴۶	-۰/۳۸	-۰/۳۸
Mg^{++}	-۰/۷۷	-۰/۹۰	-۰/۹۱	-۰/۹۱
Na^+	-۰/۷۰	-۰/۸۷	-۰/۷۴	-۰/۷۴
K^+	-۰/۵۸	-۰/۷۸	-۰/۶۸	-۰/۶۸

جدول ۵. کلاس‌های کیفیت آب زیرزمینی شهر کرد (براساس GWQI)، درصد پوشش هر کلاس، و محل عمومی وقوع در آبخوان

محل عمومی وقوع	نقارت	درصد پوشش	کلاس	GWQI (%)
		روش ساج	روش اقتباسی	کیفیت آب
جنوب دشت	-۴	۱۹	۱۵	پایین ۰-۳۰
شمال تا مرکز دشت	+۶	۵۰	۵۶	متوسط ۳۱-۷۰
شمال غربی دشت	-۳	۳۱	۲۸	بالا ۷۱-۱۰۰

باشد.

تحلیل حساسیت GWQI نسبت به مؤلفه‌های کیفی آن نتایج حاصل از تحلیل حساسیت به روش حذف تک مؤلفه در جدول ۶ آمده است. در همین جدول نتایج تحلیل حساسیت به روش حذف تک نقشه نیز که در روش ساج مورد استفاده قرار گرفت یادآوری شده است (۲). از مقایسه نتایج تحلیل حساسیت به روش حذف تک مؤلفه با روش حذف تک نقشه چنین بر می‌آید که مؤلفه TSS با میانگین شاخص تغییر ۳/۴۴ و ۳/۵۰ در هر دو روش تهیه نقشه GWQI حساس‌ترین مؤلفه است، مؤلفه Na^+ با میانگین شاخص تغییر ۱/۴۳ و ۱/۳۰ در هر

جنوب دشت واقع شده‌اند. چهار کلاس بعدی (۰/۳۱-۷۰٪) در گروه با کیفیت متوسط قرار دارند که عموماً در شمال تا مرکز دشت واقع شده‌اند. سه کلاس آخر (۰/۷۱-۱۰۰٪) در گروه با کیفیت بالا طبقه‌بندی شدند که شمال غربی دشت را پوشش داده‌اند. درصد پوشش و مساحت این سه گروه کیفی آب در جدول ۵ داده شده است. روش اقتباسی با روش ساج در تعیین کلاس کیفیت آب حداقل ۰/۶٪ اختلاف داشته است (جدول ۵). این اختلاف در کلاس کیفیت متوسط آب است که بیشتر مساحت سفره را اشغال کرده است. به نظر می‌رسد که، با توجه به نتایج ارائه شده در جداول‌های ۳ و ۴، برآورد روش اقتباسی حاضر از درصد پوشش کلاس‌های کیفیت آب دقیق‌تر

جدول ۶. مقایسه‌ی مقادیر شاخص تغییر GWQI در روش اقتباسی و روش ساج در آب زیرزمینی شهرکرد (درصد)

روش ساج: (حذف تک مؤلفه)				روش حاضر: (حذف تک مؤلفه)				مؤلفه
انحراف معیار	میانگین	بیشینه	کمینه	انحراف معیار	میانگین*	بیشینه	کمینه	
۰/۰۶	۰/۸۳	۱/۰۱	۰/۶۴	۰/۰۸	۰/۷۸	۰/۹۷	۰/۵۴	pH
۰/۰۸	۰/۳۲	۰/۳۵	۰/۲۸	۰/۱۳	۰/۳۱	۰/۳۶	۰/۲۷	EC
۰/۰۵	۰/۱۷	۰/۳۶	۰/۱۰	۰/۱۳	۰/۳۶	۰/۴۷	۰/۲۴	TDS
۰/۲۵	۲/۵۰	۴/۲۳	۲/۳۳	۰/۴۰	۳/۴۴	۴/۳۳	۲/۰۶	TSS
۰/۳۸	۰/۷۷	۱/۶۲	۰/۱۱	۰/۲۱	۱/۱۴	۱/۹۸	۰/۶۶	Tu
۰/۰۳	۰/۵۱	۰/۶۲	۰/۴۱	۰/۰۵	۰/۴۹	۰/۶۳	۰/۳۲	TH
۰/۰۴	۰/۶۸	۰/۸۴	۰/۴۶	۰/۰۹	۰/۶۳	۰/۸۴	۰/۳۸	HCO_3^-
۰/۰۵	۰/۴۹	۰/۷۱	۰/۲۵	۰/۱۱	۰/۵۰	۰/۹۷	۰/۲۳	Cl^-
۰/۰۶	۰/۱۸	۰/۲۷	۱/۰۴	۰/۰۸	۱/۲۱	۱/۴۲	۰/۹۸	SO_4^{2-}
۰/۰۷	۰/۶۲	۰/۹۸	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۲۲	۰/۳۱	۰/۱۴	Ca^{++}
۰/۱۲	۰/۳۵	۰/۶۱	۰/۰۹	۰/۱۹	۰/۳۴	۰/۷۴	۰/۰۷	Mg^{++}
۰/۰۵	۱/۳۰	۱/۴۳	۱/۱۶	۰/۰۹	۱/۴۳	۱/۷۰	۱/۲۳	Na^+
۰/۰۷	۰/۵۲	۰/۸۰	۰/۲۸	۰/۰۷	۱/۳۱	۱/۴۸	۱/۰۷	K^+

* میانگین مشاهدات رتبه‌بندی شده هر مؤلفه (ستون چهارم از سمت راست) به عنوان وزن در مرحله بعدی برای محاسبه GWQI به کار رفته است

حساسیت را به منیزیم با میانگین شاخص تغییر ۰/۵ درصد و کمترین حساسیت را به TDS با میانگین تغییر ۰/۱ درصد داشت (۸). در حالی‌که، در راجستان هند شاخص GWQI بیشترین حساسیت را به Hardness و SO_4^{2-} با میانگین تغییر ۳/۹۸ و ۲/۲۶ و کمترین حساسیت را به HCO_3^- با میانگین تغییر ۰/۱۹ داشت (۱۲). بنابراین نه تنها نوع مؤلفه بلکه شدت حساسیت به آن (از جمله مقدار شاخص تغییر) و نیز حساس‌ترین مؤلفه از حوضه‌ای به حوضه‌ی دیگر متفاوت است. علت را احتمالاً می‌توان به تفاوت در نوع آبخوان، نوع آب و هوا، میزان بارش، و نوع سازندهای زمین‌ساختی آبخوان‌ها نسبت داد. از طرف دیگر علل ذکر شده می‌تواند نوسان غلظت برخی مؤلفه‌ها را باعث گردد که باستی با دقت بیشتری مثلاً هر روز یا هر هفتنه پایش شوند.

مقایسه جدول ۶ با جدول ۲ نشان می‌دهد که مؤلفه TSS هم وزن بالایی داشته و هم GWQI به آن بیشترین حساسیت را

دو روش دومین مؤلفه حساس است. همچنین کمینه شاخص تغییر تمام مؤلفه‌ها و انحراف معیار شاخص تغییر در هر دو روش کمابیش شبیه است و در روش حذف تک مؤلفه (روش اقتباسی) میانگین و بیشینه شاخص تغییر کدورت، SO_4^{2-} و K^+ نسبت به روش حذف تک نفشه (روش ساج) مقداری بیشتر است. بنابراین در مجموع دو روش تحلیل حساسیت نتایج کمابیش مشابهی به دست می‌دهند.

در آب زیرزمینی شهرکرد، بزرگ‌ترین میانگین شاخص تغییر در هر دو روش مربوط به مؤلفه TSS است. بنابراین شاخص GWQI در سفره شهرکرد، نسبت به این مؤلفه حساس‌تر است. با این حال تفاوت‌هایی هم بین دو روش استخراج شاخص GWQI دیده می‌شود مثلاً کمترین حساسیت در روش فعلی نسبت به Ca^{++} و در روش اولیه نسبت به SO_4^{2-} نشان داده شده است (جدول ۶).

در حوضه ناسانوی ژاپن شاخص GWQI بیشترین

آبخوان دیگر متفاوت است. در ناسانوی ژاپن مقدار تغییر حساس‌ترین شاخص (Mg^{2+}) برابر $0/5$ درصد است (۸) در حالی که در آبخوان شهرکرد مقدار تغییر حساس‌ترین شاخص تغییر (TSS) به $۳/۵$ درصد و در راجستان هند به $۳/۹۸$ درصد می‌رسد (۱۲).

نتیجه‌گیری

نقشه GWQI در روش فعلی به نقشه GWQI تولید شده در محیط ساج بسیار شبیه است و روند تغییرات نقشه‌ی GWQI در روش حاضر همانند نقشه GWQI با روند تغییرات نقشه‌های مؤلفه‌ها همخوان است. برآورد درصد پوشش کلاس‌های کیفیت آب در دو روش نزدیک و محل عمومی وقوع کلاس‌ها در دو روش نیز مشابه هستند. حداکثر کیفیت آب زیرزمینی شهرکرد در روش فعلی کمی محتاطانه‌تر برآورد شد (۷٪ کمتر) و درصد پوشش کلاس‌ها حداکثر تا ۶٪ اختلاف داشت. احتمالاً در هر دو مورد، برآورد روش حاضر به دلیل همبستگی قوی‌تری بین GWQI با مؤلفه‌ها صحیح‌تر از روش اولیه است. براساس روش اقتباسی همانند روش ساج شاخص GWQI نسبت به TSS و Na^+ حساس‌تر است. بنابراین در آب زیرزمینی شهرکرد این دو مؤلفه باقیستی با دقت بیشتری بررسی و پایش شوند. به نظر می‌رسد روش اقتباسی به کار رفته حاضر در ترسیم نقشه GWQI همانند روش ساج برای آبخوان شهرکرد و احتمالاً آبخوان‌های مشابه بسیار مناسب باشد زیرا قادر به انعکاس تغییرات مؤلفه‌های کیفی در این آبخوان است. علاوه بر این روش اقتباسی محاسبه GWQI برای نمونه‌های منفرد و معدهود سطحی و زیرزمینی و نیز نمونه‌هایی که توزیع مکانی یکنواخت ندارند قابل کاربرد است.

دارد. در واقع این مؤلفه در آب زیرزمینی شهرکرد هم بر الگوی GWQI مؤثرتر است و هم حذف آن باعث تغییرات بیشتری در GWQI می‌شود (۱۲). در راجستان هند نیز مؤلفه Hardness به آن حساسیت هم دارای وزن بالاتری بود و هم GWQI به آن حساسیت بیشتری داشت (۹). به نظر می‌رسد که وقتی وزن مؤلفه فاصله‌ی فاصله‌ی با وزن مؤلفه‌های بعدی داشته باشد در تحلیل حساسیت نیز ممکن است به عنوان حساس‌ترین مؤلفه ظاهر شود. در حالی که در آبخوان ناسانوی ژاپن با این که TDS و SO_4^{2-} وزن بیشتری داشتند ولی Mg^{2+} به GWQI حساس‌تر بود (۸). به عبارت دیگر تنها وزن بیشتر مؤلفه لزوماً به معنای حساسیت بیشتر GWQI نسبت به آن نیست.

به طور خلاصه می‌توان گفت حساسیت GWQI به مؤلفه‌هایش و شدت حساسیت از آبخوانی به آبخوان دیگر متفاوت است؛ و وزن بیشتر مؤلفه لزوماً به معنای حساسیت GWQI بیشتر GWQI نسبت به آن نیست. چراکه حساسیت بیشتر به یک مؤلفه در واقع نشان دهنده این است که آن مؤلفه باید با دقت بیشتری پایش گردد در حالی که وزن بیشتر یک مؤلفه می‌تواند نمایانگر غلظت بالای آن و یا درصد عدول از حد استاندارد باشد. در پژوهش حاضر با این که مؤلفه‌های Ca^{2+} و Mg^{2+} دارای میانگین رتبه نسبتاً بالایی هستند (جدول ۲) ولی در تحلیل حساسیت (جدول ۶) مشخص شد که GWQI نسبت به آنها حساسیت زیادی ندارد. بر عکس، در ناسانوی ژاپن با این که Mg^{2+} به GWQI باید Mg^{2+} حساسیت بالایی داشت ولی این مؤلفه دارای میانگین رتبه پایینی بود (۸). در همین مطالعه، مؤلفه TDS دارای میانگین رتبه بالاتری بود ولی GWQI به آن حساسیت کمی داشت (۸).

شدت حساسیت GWQI به مؤلفه‌هایش نیز از آبخوانی به

منابع مورد استفاده

- حسنی پاک، ع. ۱۳۷۷. زمین آمار. انتشارات دانشگاه تهران. چاپ اول، ۳۱۴ ص.
- حشمتی، س. س. ۱۳۹۰. پنهان‌بندی برخی شاخص‌های کیفیت آب زیرزمینی دشت شهرکرد جهت مصارف مختلف. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد.

۳. حشمتی، س. س.، و ح. بیگی. ۱۳۹۱. پنهان‌بندی شاخص‌های کیفی آب زیرزمینی شهرکرد به منظور استفاده در طراحی سامانه‌های آبیاری. مجله پژوهش آب در کشاورزی ۲۶(۱): ۵۹-۴۴.
۴. حشمتی، س. س.، و ح. بیگی. ۱۳۹۳. ارزیابی کیفیت شرب آب زیرزمینی شهرکرد بر پایه سیستم اطلاعات جغرافیایی بر پایه یک شاخص. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، علوم آب و خاک ۱۸(۶۹): ۱۹۰-۱۷۹.
۵. لاله‌زاری، ر.، و س. ح. طباطبائی. ۱۳۸۹. خصوصیات شیمیایی آب زیرزمینی دشت شهرکرد. محیط‌شناسی ۳۶(۵۳): ۶۲-۵۵.
۶. میرزایی، س. ۱۳۸۸. ارزیابی آسیب‌پذیری و تهیه نقشه‌های خطر آلودگی آبخوان دشت شهرکرد با استفاده از GIS و مدل‌های دراستیک و سیتکس. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد.
7. APHA. 1998. Standard Methods for Examination of Water and Wastewater. 20th Edition. American Public Health Association Inc. Washington, USA.
8. Babiker, I., A. A. Mohamed and T. Hiyama. 2007. Assessing groundwater quality using GIS. J.Water Resour. Manage 21:699–715.
9. Boyd, C. E. 2000. Water quality, an introduction. Kluwer Academic Publishers.
10. Cambardella, C. A., T. B. Moorman, J. M. Novak, D. L. Parkin, R. F. Karlen, R. F. Turco and A. E. Koropaka. 1994. Field-scale variability of soil properties in central Iowa soils. J. Soil Sci. Soc. Am. 58(5): 1501-1511.
11. ESRI Inc. 2008. ArcGIS™. Version 9.3. www.esri.com.
12. Machiwal, D., M. K. Jha and B. C. Mal. 2011. GIS-based assessment and characterization of groundwater quality in a hard-rock hilly terrain of Western India. J. Environ Monit Assess 174(1-4): 645–663.
13. Pannatier Y. 1998. Variowin: software for data analysis in 2D. Version 2.21. Springer Verlag. 93 pages. Downloadable from web.
14. Ramakrishnaiah, C. R., C. Sadadhev and G. Rangnna. 2009. Assessment of water quality index for the groundwater in Tumkur Taluk, Karnataka State, India. J. Environ. of Chemistry 6(2): 523-530.
15. World Health Organization (WHO). 2011. Guidelines for drinking water quality. Vol. 1: Recommendations (3rd edition). WHO, Geneva. Downloadable from web.